

Bogár László: Koroneurózis

2020 április 03. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

A valóság most berúgta az ajtót, és itt van.

A neurózis szó hallatán úgy véljük, hogy pontosan tudjuk, mir?l is van szó, ám ha beleolvasunk a meghatározásokba, kiderül, hogy a helyzet korántsem ilyen egyszer?.

A lexikonban a következ? meghatározást olvashatjuk. „A neurózis a szubjektum zavara, amelyben az egyénnek önmagához való viszonya tárul fel. Az esetek nagy részében ez a viszony negatív jelleg?, azaz az énreleváns információk negatív értékmozzanatot vesznek fel. A neurózisokban továbbá a létezéshez való sajátos viszony jelenik meg. A neurotikus egyének inkább a valóság hiánymozzanataira nyitottak, arra reagálnak, ami nincs jelen (de szerintük jelen kellene lennie). A neurotikus léte negatív terminusokban nyer megfogalmazást. Az id? végtelen tengelyén a »még nincs« és a »már nincs« közé szorulva-szorongva »egyetemes nincs« számára az egész létezés. Minél súlyosabb az állapot, annál inkább a negatív öndefiníció kerül el?térbe. E személyek önmaguk létét leginkább léthiányokból rakják össze.”

Még tanulságosabb az, amit Tringer László orvosprofesszor, a pszichiátria nemzetközi hír? m?vel?je ír ugyanerr?l. „A neurózisok közös ismérve a szenvedés, valamint az örömképesség teljes elvesztése. A személy negatív sz?r?n át éli meg a valóságot, embertársait, a jöv?t és legf?képpen önmagát, így fokozódó szorongása a neurózis negatív önképével vagy ennek narcisztikus kompenzációjával jár együtt.” És ha ehhez azt is hozzátesszük, hogy a nyugatias társadalmakban az elmúlt évtizedek során folyamatosan növekszik a neurózisban szenved?k aránya, és a legóvatosabb becslések szerint is társadalmaink legalább egyharmada érintett, akkor már érthet?bbé válik sok minden abból a drámából, amit a világjárvány által leginkább sújtott „els? világ”, vagyis a nyugati ember most átél.

Amir?l Tringer professzor ír, vagyis hogy a negatív önkép szükségszer?en jár együtt a nárcisztikus kompenzációval, joggal idézi fel bennünk Christopher Lasch hetvenes évek végén megjelent híres m?vét, amelynek eredeti címe The Culture of Narcissism – magyarul Az önimádat társadalma címmel jelent meg –, amely éppen ennek a filozófiai mélységét mutatja meg. Ha ebb?l a néz?pontból vizsgáljuk azt, ami az egyes társadalmakban a vírus terjedésében, a halálozásokban, de leginkább a válaszreakciókban, viselkedésünk mintázataiban megmutatkozik, akkor most, mint egy él? laboratóriumban, mondhatni „élesben” követhetjük mindazt, amit Tringer László a pszichiátria, Christopher Lasch pedig a szociológia, a társadalom-lélektan fel?l szemlélve már évtizedekkel ezel?tt feltárt számunkra.

Feltárni feltárták ugyan, de ez semmit nem változtatott mindazon az általános lelki, erkölcsi, szellemi lezüllésen, ami a nyugatias társadalmakat most már évszázadok óta meghatározza. A nyugatias modernitás legf?bb létszervez?dési elvét ugyanis a biológiai és fizikai élvezetek kielégítésére alkalmas anyagtömeg mennyiségének szakadatlan növelése adja. Ez a szervez?dési mód nem tud létezni anélkül, hogy ne szolgálna újabb és újabb hedonista élvezetekkel, és azonnal végzetes legitimációs vákuumba kerül minden f?szerepl?, a nagy t?ke-struktúrák, a pénzhatalmak urai, a gigantikus szolgáltatóipar, a hamis élvezeteket propagáló globális reklám- és médiahatalom. De legf?képpen a mindezt technikailag üzemeltet? politikai establishment. Ám az önmaga totális kiszolgáltatottságára és kifosztottságára reflektálni már régen képtelen nép, amely az úgynevezett demokráciákban csak arra hivatott, hogy létével elfedje azt a kegyetlen diktatúrát, amit éppen az imént említett struktúra gyakorol felette, csak azt érzi, hogy most valami miatt nem m?ködnek az életét megalapozó planetáris élvezetipari m?vek. Már ez is indulattal tölti el, ami csak fokozódik attól, hogy ráadásul még azt is követelik t?le, hogy engedelmeskedjen a szigorú járványügyi el?írásoknak. Arról már nem is beszélve, hogy akárcsak minden eddigi súlyos válságot követ?en, a nép hamis látszatokra épül? élvezetuniverzumát üzemeltet? t?kestruktúrák teljes összeomlását elkerülend? – bár leginkább a nép hullik a semmibe –, mégis vele fogják megfizettetni az ?t kifosztó gépezetek „megmentését”. Hogy aztán, ha majd végre „rendez?dik” a helyzet, akkor újraindulhasson a planetáris szórakoztató-kifosztó gépezet.

Ám van egy rossz hír, a helyzet nem fog „rendez?dni” –, abba a legsötétebb léthazugságokra épül? világba már soha többé nincs, mert nem lehet visszatérés. És azért nincs visszatérés, mert maga ez az ócska díszletvilág mutatta meg, hogy mennyire nincs. Kivételesen az Európai Unió is észleli, hogy most nem a hamis hivatkozási alap bunkósbotjaként használt fennkölt, az örök értékekre való üres hivatkozás a célravezet? stratégia, és pillanatok alatt széthullhat, ha nem cselekszik.

Vagy tíz éve egyszer egy beszélgetésen azt találtam mondani, hogy ez a globális hatalmi rendszer olyan, mint egy vírus, csak akkor betegít meg minket, ha mi magunk teremtünk neki életünk minden percében esélyt, hogy általunk, bennünk, velünk terjedjen. Végtelenül er?snek mutatja magát és uralkodik felettünk, pedig néhány hét alatt romba d?lne, és ehhez csak annyi kéne, hogy otthon maradjunk. Ne fogyasszuk az áruit, ne használjuk a szolgáltatásait, játsszunk otthon önfeledten a gyerekeinkkel, találjunk vissza a még él?, valós önmagunkhoz. És ha

összeomlott, lépjünk der?sen túl ezen az egykor volt hamis díszletvilágon, kezdjünk valós életet a virtuális hazugságok helyén.

Nem így képzeltem, de a valóság most berúgta az ajtót, és itt van. Most kiderül, létezik-e még az igaz valónk. Hinnünk kéne, hogy igen.

Bogár László

(A szerz? vezet? közgazdász)

www.magyarhirlap.hu

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló